

забелязватъ остатъци — листа и стъбла, зарастнали въ бигора заедно съ кжсове отъ скалнитѣ варовици.

Въ Централния и Източния Балканъ: въ триасова теренъ на Смолско, източно отъ София, бигорътъ образува цѣли тереси; но особено богати легла отъ сжщия има при манастиря Св. Троица при Етрополе, образуванъ тамъ отъ голѣмитѣ водни извори, които излизатъ отъ горно-юрскитѣ варовити скали. Бигоръ се намира и около Глава-Панега и на югъ отъ Ловечъ въ брѣга на Абланския долъ; въ последния локалитетъ той не е твърдъ, а измѣсенъ съ глина и пѣсъкъ и богатъ на растителни остатъци. Пространното плато, върху което е построень Габровскиятъ манастиръ, съставено е изключително отъ варовитѣ туфѣ; па и днесъ още буйнитѣ бистри води, които извираатъ отъ триасовитѣ тамъ варовици, продължаватъ да го уголѣмяватъ отъ юз. къмъ си. Въ Трѣвненския Балканъ наблюдаванъ е бигоръ около Малка рѣка при с. Радювци, въ концесията Принцъ Борисъ около галерия Каролина, гдето и днесъ продължава да се образува варовитѣ туфѣ.

Доста дебели маси и голѣми пространства заема варовитиятъ туфѣ, образуванъ около Сливенскитѣ топли извори. На много мѣста той е брекчозенъ, а на други твърде порозенъ; въ него се срѣщатъ черупки отъ *Planorbis*, *Helix*, *Clausilia*, *Pupa*, *Succinea* и др. Сжщо въ Източния Балканъ между с.с. Гулица и Кюпри-къой, а въ долътъ Додиленъ, мѣстността „Шерба скокъ“ намира се грамаденъ бигоръ, който продължава да се уголѣмява отъ водитѣ, които излизатъ отъ варовититѣ сенонски мергели. Така сжщо и по долината на р. Елешница (Делидже дере) на западъ отъ с. Бѣлево се забелязватъ хубави бигори. На западъ отъ Варна най-много бигоръ има при Дѣвня и пр. и пр.

Дюни.

Покрай черноморския брѣгъ на югъ отъ Камчията до Атлиманъ на турската граница, издига се цѣла верига отъ дюни т. е. малки пѣсъчни могили, съставени отъ ситни пѣсъци, малко или много подвижни. Тия дюни явяватъ се тамъ, гдето брѣговата линия е низка и положита и гдето морскитѣ вълни не покриватъ цѣлата крайбрѣжна пѣсъчлива зона;